

שבת הא דריגלא

יו"ס לקראת סיום חצי הש"ס - השוון תשפ"ד
פר' כר | גלין א'

דבר המפעל

אלף ארבע מאות ותשעה דפים אצרנו בקרבנו. אוצר בלום אשר לא יסולא בפז, עמודים, דפים, פרקים, מסכתות, וסדרים, עומדים לצידנו, מונחים כזר לפני כסא הכבוד, תנאים ואמוראים ראשונים כמלאכים, ודאי עומדים שם בשבילנו כמליצי יושר ופרקליטים קדושים.

סיום מסכת הוא לא רק גמר וציון דרך, הוא גם עת של חשבון הנפש, לפוש קמעה ולשאת עינים, לראות את המציאות נכונה.

שני חברים בני תשחורת, שניהם עמלו בעמל יומם, שניהם עסקו בהווית דאביי ורבא, שניהם ראו בתורה הק' כמזור לכל תחלואתם לפני כשלוש ומחצה שנים נפרדה דרכם, אחד חגר מתניו עזו. קצב זמן לעצמו וקיבל על עצמו ללמוד כל יום דף והשני התעצל ובגיוחך, אמר לעצמו מה זה דף אחד.

דרכיהם שוב נפגשו. בשב"ק פרשת וירא יהיה המפגש הרשמי, הם ישבו אחד מול השני, הם ישתקו, הם ידעמו, הם ישחזרו הסטוריה הראשון ינופץ בחצי הש"ס, והשני ירכין ראש, יתנצל, יתיביש, יתחרט. "שוטה הייתי" יאמר לעצמו, אם רק הייתי מתעלה על טבע העצלות שבי, לו רק הייתי עושה מאמץ קט בכל יום הייתי יכול לשבת מהצד השני של המתרס, בצד של המאושרים, בין חתני הסיום.

עוד כשלוש שנים ומחצה, אי שם בפ"ז הם יפגשו שוב, הם יהיו מאושרים עולזים ועולצים הם יחגגו יחד סיום הש"ס הם יזכו אז בצלם אלוקים הם יהיו מהמאושרים שבבריות, הם ודאי יצביעו על שב"ק וירא פ"ג כמפנה בחיים, כעת אשר היות מקור כח והתחדשות.

חברים וידידים: ברוך השם וזכינו לאוצר והזדמנות נפלאה כזאת, לימוד כל יום דף בחבורה, עם קצת מאמץ כל יום זוכים, לדברים נשגבים כאלו, מעידין הלומדים, והכרת פניהם ענתה בהם האושר הגיל והחדווה, ההרגשה של אגירת עוד מסכתא עוד סוגיא עוד פרק היא טעם גן עדן.

אמת, כל ההתחלות קשות היא מציאות טבועה בבריאה אך כשמתחילין בנחישות ובעקביות בעזרת השם גם מסיימין בגיל הבה ונתחזקה ונחגור מתנינו נעשה את המאמץ הקטן ובעזרת השם נהיה בין הקונים את עולמם.

תורה נגנא ומצלא

הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א | מראשי התברות דקה"תנו

עת צרה היא ליעקב, העם היושב בציון נתון בפחדים גדולים מהצר הצורר הרוחני והגשמי המקיף אותו מכל צד ה' ישמרנו, וכל לב מבין מחפש דרכים להצלה עבורו ועבור בני ביתו.

והשם יתברך ברוב רחמיו הזמין לנו בתוך הצרה את ההרחבה הגדולה שאנו זוכים להכין עצמנו עתה לשמחת 'סיום חצי הש"ס' שהוא שמחת התורה הקדושה שהיא כלליות השמחה של מצוה, וכידוע שזהו שורש ביטול כל הגלויות, כמו שגילה רבינו הקדוש (בלקו"מ ח"א סי' כד) ש'עיקר עליית הקדושה על ידי השמחה, ולעתיד בצאת ישראל מהגלות בשמחה, כמו שכתוב כי בשמחה תצאו, ואז יכלו הקליפות", וכן מבואר בדברי מוהרנ"ת (לקוטי הלכות, ק"ש ה"ב): "ועיקר הגאולה על ידי שמחה כמו שכתוב כי בשמחה תצאו".

והתורה מעידה (בפרשת כי תבוא) שכל התוכחות והצ"ח קללות ה"ה הכל בא 'תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה', ואם אנו זוכים להכין לבנו אל השמחה הזאת הרי זו המתקה עצומה לכל הצרות בעז"ה, ולהשפיע רוב ברכות בגשמיות וברוחניות.

כמובן גם, שהשמחה היא התחזקות והתחדשות על העתיד, "כי עיקר עזותו והתחזקותו של האדם להתקרב לעבודת השם יתברך היא על ידי שמחה וחדווה" (קצ"ל"מ כב-ח), בכח השמחה ניתן להתחדש ולהתחיל לקבל עול על העתיד בעז"ה ולהשתעבד ללמוד בכל יום חוק קבוע, וכידוע כמה עורר רבינו הקדוש על הכח העצום של קביעות כזו שביכלתה להוציא את האדם מתהום התהומות, וכמו שכתב בשיחות הר"ן (אות יט) שמי שיהיה אצלו "חוק קבוע ללמוד כך וכך בכל יום ולא יעבור וכך יהיה איך שיהיה" אזי "אפילו אותם האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות רח"ל, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה כי כח התורה גדול מאד".

זה העת לעורר את השמחה ולהתחזק ולהתחדש בקבלת עול לקביעות זו, הן אלו שכבר זכו להתחיל ולסיים עד עתה, והן אלו שלא זכו, שיתחילו מעתה, להתעצם בכל עוז לאחוז בקביעות עתים הזאת ללמוד בכל יום חוק ולא יעבור כאיש אחד בלב אחד, ויפה כח התורה בכלל וכח זכות הרבים בפרט להציל מכל צרה וצוקה ולשמור עלינו מכל משמר.

וכידוע שקבלת עול בלבד כוחה עצום מאד, דהיינו שכאשר נקבל על עצמנו בעז"ה ובל"נ להתחיל להוסיף לקבוע קביעות עתים זו, הרי אף שעדיין לא למדנו, יהא זה עבורנו מליץ יושר כאילו כבר למדנו הכל,

תורה עגנא ועצלא

המשך מעמוד קודם

וכמו שכתב רבינו יונה (אבות ג-יב) על ענין קבלת עול לשמור את התורה: "ומיד שקבלה כזאת יקבל על עצמו בלבב שלם ובנפש חפצה, מעלה עליו שכר כאילו קיים כל המצוות, וכן מפורש באבות דר' נתן, דתנן, כל שמעשיו מרובין מחכמתו חכמתו מתקיימת, שנאמר נעשה ונשמע, שקבלו עליהם תחלה לעשות כל אשר יצוה להם וישמעו, ומיד קבלו שכר כאילו עשאו".

ונודע מה שכתב רבינו הקדוש (לקו"מ ח"א כב) שעיקר ה'נעשה ונשמע' הוא השמחה, ובודאי כח ה'שמחה של מצוה' בסיום נפלא זה ושמחת התחלה המחודשת היא שתתן לנו כח לקבל על עצמנו קבלה זו שמחשיבה מיד כאילו למדנו חצי השני של הש"ס, שאין כמוהו להגן מפני כל הפורעניות, וכמשארז"ל (סוטה כא) שהתורה מגנא ומצלא בין בעידן דעסיק בה ובין בעידן דלא עסיק בה, והיא המצלת מכל צרות המלחמה. וכלשונו של החת"ס (תורת משה, דרוש לשנת תקס"ט): "כל העוסק בתורה יסורין בדלין ממנו (ברכות ה.) ואין אומה ולשון יכולים לשלוט בו, ובזמן שקול קול יעקב אין הידים ידי עשו שולטות בו".

והיא הגורמת לאדם שיהא שמור כבערי מקלט מכל מיתה וממלאך המות, כמו שאמרו חז"ל (מכות י.). "מנין דברי תורה שהן קולטין ממלאך המות כו", ואמרו שם עוד שהיא הגורמת להנצל במלחמה עיי"ש. וכתב החפץ חיים (שם עולם, ח"א פכ"ו) דעיקר כוחה להגן הוא כשהוא בקביעות, וז"ל: "ולכן יראה כל אדם ללמוד מה שביטלתו, ועליו לקבוע איזה זמן בכל יום שילמד לימודו, ולא יעבור עליו אף יום אחד מקביעות לימודו, ואז תגן הרבה עליו תורתו שלומד". וכתב עוד שם "דעל ידי ריבוי התורה גורם להעביר הרבה מצוקי הזמן וקטרוגים מישראל, שכל זמן מדרשות אין כח ביד מצוקי הזמן לשלוט בהם, וכן איתא בתנא דבי אליהו דבכל יום ויום יוצאין מלאכי חבלה לחבל את העולם כולו, ואלמלא שמוצאין בני אדם שיושבין וקורין ושונין, מיד היו מחריבין את כל העולם, ויקבל מה' עבור זה גופא אושר נצחי וברית שלום, כמו שמצינו אצל פנחס שנתן לו הקב"ה ברית שלום וכהונה, יען כי השיב חמתו ולא כילה בני ישראל בקנאתו".

ומה נפלאו דבר הזהר הקדוש (ח"א קנ"ב): "כל מאן דאשתדל באורייתא, אית

ליה חירו מכלא, חירו מן מותא דלא יכלא לשלטאה עליה, בגין דכל מאן דאשתדל באורייתא ואתאחיד בה, אתאחיד באילנא דחיי דהא איהי תדיר לימינא ונטירו דילה תדיר על בר נש וכדין דחי ליה לרע לבר, דלא יקרב לגביה דבר נש, ולא יכיל לקטרגא ליה". [תרגום: כל מי שמשתדל בתורה, יש לו חרות מהכל, חרות מן המות שלא יכול לשלט עליו, משום שכל מי שמשתדל בתורה ונאחז בה, נאחז בעץ החיים, שהרי היא תמיד לימין, ושמירתה תמיד על בן אדם ואז דוחה את הרע החוצה שלא יקרב לבן האדם ולא יוכל לקטרג לו].

וכאשר אנו צריכים עתה גם שמירה עלינוה מכל טומאת האפיקורסות הבווערת בחוצות, בבחי' גדול המחסיאו יותר מן ההורגו ח"ו, הרי שקבלת עול זו, להוסיף בתורה דוקא בימי החושך הללו, הם הם סם המרפא לבלתי להלכד בכפירה זו, וכמו שכתב רביז"ל בלקו"מ (ח"א סי' ג') ששמיעת נגון ממנגן רשע קשה לעבודת ה' והתקון לזה ע"י לימוד ש"ס גמרא בלילה, ומבואר בלקוטי הלכות (אפוסרופוס ג-ג) דנגינה של הרשע פירושו האויר של זה העולם אם לא מזככים אותו, והיינו, כלליות הדעות כוזבות המנשב

מצול טוב
מחותנים
נוי"א אויב גישט א מסי"ס
ככה"פ א מתחיל

ביי אונג אלעמען אויף שמוחת

צוריק
אין היידר
אריין
אויב גישט א מסי"ס
ככה"פ זיי א מתחיל

מיר אלע מיט א פרישקייט

כמבואר שם.

ואולי כדאי להסמיך לזה מכתבו של מוהרנ"ת לבנו (עלים לתרופה, רע"א) על ענין עסק התורה וקביעות עתים לתורה מתוך הדחק דייקא, וזה לשון קדשו: "ומאד מאד גדול צערי יותר מהכל מה שכתבת שמתרשל בלמודו, אהה ה' על זה ידו כל הדווים, כי כמה וכמה אנו מדברים וצועקים על זה שאין מנוס מכל היסורים וההרפתקאות כי אם להשם יתברך ולהתורה ולהתפלה, ואיך נהפכת לי ידיד נפשי, כבר הזהירונו חז"ל אל תאמר לכשאפנה אשנה, כלך מדרך זה חביבי וידידי, כי אני בטוח בהשם יתברך שבודאי יתקן לך השם יתברך בכל עניני הדחקות והתלאות שלך, אבל הימים שאבדת בלא תורה שיכלת לחטוף מתוך היסורים דייקא זה אבידה שאינה חוזרת, כי אי אפשר שלא יעבור על האדם בלבולים וטרדות רבות והרפתקאות בלי שעור כי אדם לעמל יולד, ומי שמבטל מחמת זה מדברי תורה ותפלה הוא אובד את ימיו לגמרי ח"ו, כי אדרבא, כל מה שעובר על האדם, הכל לקרוא אותו לקרבו אל התורה, כי העיקר שעשועיו יתברך הוא כשלומדין תורה בצר לאדם מתוך בלבולים ודחקות, כי זה עיקר מעלת האדם על המלאכים שיש לו מניעות ובלבולים כאלה והוא מקרב עצמו להשם יתברך ולהתורה מתוך יסורים ומניעות והשתטחות והתפשטות הסטרא אחרא כזה שהם משתטחים בכל פעם כמו נהרות ותהומות ממש, הט אזניך היטב ושמע דברי הנאמרים באמת, ותחטוף בכל יום כל מה שתוכל תורה ותפלה ולקיים קבעת עתים לתורה, כמו שפירש אדמו"ר ז"ל לגזול עתים לתורה מתוך כל הטרדות שבעולם".

ובכח שמחתנו וקבלת העול המחודשת לתורה, נזכה בעזרת ה' להנצל מכל רע ברוחניות ובגשמיות ולעבדו בלבב שלם טוב לבב כל הימים.

ודוחק, שכשנתגבר דייקא עתה לקבל מחדש עול תורה - ללמוד ש"ס וגמרא בעת הנחשב ללילה ברוחניות ובגשמיות - עיי"ז יתגרשו כל הבעלי דין וכל הקטרוגים בגשמיות, וגם נזכה שאויר העולם לא יזיק לנו ונזכה לבחי' נגינה דקדושה שמועיל לעבודת ה', דהיינו שכל אויר הועלם יזדכך ויכריז אמונה וקרבת אלוקים, שזה עצמו עיקר ההצלה מכל צרות הטבע, כי במקום שיש פגם אמונה שם יש חרון אף ח"ו (עיי' לקו"מ י' קמא) וכשיש אמונה אז נמתקים כל הדינים, ובפרט כשנקבל זאת מתוך שמחה והמחאת כף וריקודים שזה עיקר המשכת האמונה המתקת כל הדינים

וממלא את אויר העולם בדעות כוזבות ואפקורסות ר"ל, והתקון לזה הוא על ידי לימוד הש"ס בלילה. ומה הכונה בלילה?! הנה מצינו במקום נוסף (קצ"מ לח-ו') שמבאר שהתקון להמתיק כל הקטרוגים הנוראים הוא על ידי לימוד בלילה, ומפרש שם הדכונה "על ידי התורה שלומדים גם בעניות ובדחקות בעת שצר לו ובכל מיני חשכות וצרות ויסורים רחמנא לצלן העוברים על האדם, וכשמתגבר אז לעסוק בתורה עיי"ז נמשך עליו חוט של חסד ונופלים כל המקטרגים וכל בעלי הדין וכל סטרא דמסאבא" עיי"ש.

וכמה יפים הדברים הללו עתה בעת צרה

יצוה צור חסדו קהלותיו לקבץ

בשבח והודיה כבורא כל עולמים. הנו להזמין בזה את אלופי אע"ש, זקנים וצעירים, לבוא ולשמח בשמחת התורה, ולהשתתף בשמחה ועל בשמחת תורה ה' תמימה, שהחיו וקיימו והגעו לזמן הזה. בו זכע לסיים את מחצית הש"ס

במעבדי סיום חצי הש"ס
וסיום פסכת קידושין וסדר נשים

עיי"רכו ברצ"ה
ביום השבת קודש הבעל"ט - פר" וירא מבואו ועד צאתו
בכלל בית מדרשו בירושלים ובבית עמש פרטים איה בעבוע הבעל"ט

בכבוד רב
'מפעל הש"ס'

דברי מורינו הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א
במעמד סיום הש"ס מוצע"ק ונע"ז' טבת תש"פ

וואס איז דא צו זאגן א גרעסערן אשריכם אויף דער וועלט מיר געפינען זיך דא א שטיקל צייט און מיר גייען אהיים

אשריכם וואס מ'טוהט אויף דעם וועלט וואס מען דארף - ענדיגן ש"ס

אז מענדיגט ש"ס באקומט מען א צלם אלוקים
דער הייליגער רבי זאגט דאך:
אז מ'גייט דורך ש"ס באקומט מען א צלם אלוקים
אשריכם אשריכם

איר זאלט זוכה זיין טאקע אייערע קינדער און קינדער'ס קינדער און אייערע תלמידים און תלמידי תלמידים עד סוף כל הדורות איר זאלט זיך אלטן ביים אויבערשטן ביי די היליע תורה הק' עד סוף כל הדורות אשרינו מה טוב חלקנו

מיזמור שיר ליום השבת

הדרן עכך ודעתך עכך

יבח יקר וגדולה וכבוד לקל המנחיל מנוחות, שנתן לנו את תורתו הקדושה מקור כל הברכות
ברון שיר ושבח על שבחר בנו מכל האומות, ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לחוג את זה השבת
תורת ה' תמימה זכינו ללמוד כנופת צוף דבש יזובון, לבנו מלא בהודאה ובקשה על העתיד בעירובין
קיץ וחורף לא ישבותו לפני לימוד הדף לא נחים, מדי יום ביומו חוק ולא יעבור אף בערבי פסחים
וכל מיני ימים ונהרות לא יוכלו לעמוד אף עם מעיינות ונחלים, בפני קובע עיתים לתורה כי טובה היא מאלפי שקלים
דבר יום ביומו לחם חוק בקביעות איתנה, על זאת הרי בקשנו בתפילות של ראש השנה
ינרגיש על עצמינו ובשרינו בכל יומא ויומא, מאמר - כמה יוסף איכא בשוקא אי לאו האי יומא
פינו לא יספיקו להודות לה' על שאתנו זיכה, לישב באהלה של תורה שמגנא ומצלא כמו סוכה
דינה על לשוננו ופינו מלא שירה בחדוה ודיצה, בקנין ידיעות והלכות לדקדק מכזית ועד כביצה
ינדע תמיד איך להתנהג לשמור לקיים ולעשות, בשבת ומועדים בימי החול ובימי התענית
תענוג נפלא לצד יגיעת התורה בכל מילה ומילה, אם ננסה לתאר הכל תתארך מאוד המגילה
וכל זאת לא בשמים היא אלא כל יום מאמץ קטן, הנה כבר עומדים בחצי הש"ס ועושים מועד קטן
ימים יבואו ושנים יעבורו ובאהבת התורה תמיד נשגה, עד שנזכה כולנו לסיים את כל הש"ס בחגיגה
רושם רב תשאיר לנו שבת זו לדורי דורות, תיחקק היטב בעצמותינו עד יומא דאתקריב מות
את שמחת התורה נכניס בלבנו נגיל ונשיש בזאת, באש שחור על גבי לבן על ליבנו יהיו כתובות
תוקף ועוז נקבל לשמור על הדף בכל מיני גדרים, מבלי להחסיר יום אחד כמי שקיבל עליו נדרים
יעוורים וחברותות נעמיד לימיננו לסעד ולעזר, סחור סחור מדברים בטלים אמרינן לנזיר
פירוש וביאור מיקל על הלימוד כשלמה פרושה הוא עוטה, להבין הדבר על בוריו ומן הדרך בל נהיה סוטה
דברי חיזוק לאלו שרוצים להצטרף נסיים בין השיטין, עדיין לא מאוחר גם בשתי מסכתות אחר גיטין
מזל טוב לכל המסיימים מפיהם לא ימישון, והעיקר למתחילים בבא קמא תיכף אחר קידושין

בחסות:

02-54-10-100

www.zadikimtours.com

שרותי קרקע
ופנים

השכרת
רכב

קבוצות חוויה
עם נשמה

טיסות לכל
העולם

קברי צדיקים
באירופה

ירושלים: ארזי הבירה 49 | בני ברק: רבי עקיבא 62 | בית שמש: יחזקאל הנביא 63